

□ Med ett blodisande tjut som är till för att skrämman motståndaren mättar en av Budokwais kendofäktare ett slag mot huvudet. Men det är inte så farligt som det ser ut, skador är mycket sällsynta.
Foto: JAN E CARLSSON

Nu ringer folk till Vällingby Budokwai och är nyfikna på kendo Tacka "Shogun" för det!

Vilda skrik hörs på långt håll i den mörka och öde korridoren. Vad är det för nidingsdåd som utförs, misshandel eller mord?
— Kiaaaaaaaahh!!

Vi springer fort fram till salen där tjuven kommer ifrån för att bistå den nödställda.

Men efter en snabb överblick kan vi pusta ut. Det var inte alls fråga om brutala övergrepp. I själva verket håller Vällingbyklubben Budokwai på att träna kendo.

Skriken utstöts av de tränande för att imponera på sina motståndare och fungerar också som en andningsteknik.

Kendo är alltså de japanska samurajernas traditionella stridskonst som har blivit till en sport. I stället för rakknivsvassa klingor används svärda gjorda av fyra hopknutna bamburibbor.

Lite blåmärken

Låt oss bli av med en fördom på ett tidigt stadium. Kendo är ingen våldssport, tvärtom blir de utövande lugna och harmoniska efter ett träningspass. Skador förekommer nästan inte alls, som värst handlar det om lite blåmärken.

— Visst kan fäktandet se våldsamt ut, säger Hans Lundberg som är tränare i Budokwai. Men det finns stränga regler som ser till att det inte urartar.

Hans började med kendo för åtta år sedan och har som främsta meriter ett knippe andraplacingar på SM. Han har alltid varit intresserad av Japan och den österländska filosofin.

— Om man ska ha en chans att bli världsmästare bör man först och främst vara japan. Sedan får man träna på heltid i ungefär femton år. Först då har du en chans att hävda dig!

Japan har ca tio miljoner kendofäktare att jämföra med 70 000 utanför Japan och 300 i Sverige!

Budokwai har femtio medlemmar som sysslar med kendo, flera av dem är bra med svenska mått mätt. Förutom kendo sysslar man också med jodo som är konsten att slåss med en trästav på rätt sätt, och med iaido konsten att dra svärdet på ett ceremoniellt sätt.

Tacka Shogun

Hans Lundberg har märkt ett ökat intresse för Japan och för Kendo efter att TV visat Shogun.

— TV har stark genomslagskraft. Folk ringer oss och är nyfikna på sporten. Förhoppningsvis kommer antalet utövare att öka som följd av detta.

Sverige hävdar sig någorlunda mot europeiska konkurrenter. I senaste VM kom vi till kvartsfinal bland tjugofem startande nationer.

Hans har ett par förklaringar till varför kendo inte blivit till en stor sport i Sverige.

— Kendo är mycket krävande. Utrustningen, alltså främst hjälmen, magskyddet och handledsskyddet, väger drygt sju kilo. Det blir en hel del kroppskontakt i närkamperna och det kanske inte passar alla. Dessutom har väl folk fortfarande fördomar om kendo som en udda våldssport.

Tävlingarna går till så att den som först får in två träffar har vunnit. Träff räknas mot huvudet, mot handlederna, mot bålen och stöt mot struphuvudet.

När sporten var ung användes riktiga svär. Senare ersattes de av tunga svär.

Livsfara

— På den tiden var det livsfarligt, säger Hans. Gillade man inte sin träningskompis kunde man slå ihjäl honom.

Till Sverige kom kendo på 60-talet, och nu används alltså betydligt ofarligare redskap i en sport som sägs ska förstärka karaktärsegenskaperna, inge respekt och lära utövaren hövlighet.

LARS ALLERSTEDT

□ Hans Lundberg är kendostränare i Vällingbyklubben Budokwai. Kendo är de japanska samurajernas traditionella stridskonst som blivit till sport.
Foto: JAN E CARLSSON